

vel den offentlige Anklager som den private Klager dertil give deres Minde, kan Førstedommeren tilstede, at Sagen foretages. Efter at have tilstedt saadant, kan Dommeren dog under Sagens Forhandling bestemme, at Sagen skal udsættes til en følgende Retsfamling, dersom han anseer det urigtigt af offentlige Hensyn eller af Hensyn til Anklagede, at den paa-dømmes.

§ 183.

Naar det er afgjort, at en Sag skal foretages, opfordrer Førstedommeren Parterne til at fremsætte de formelle Indsigelser, der finde deres Afgjørelse forinden Sagens Forhandling for Rævningsretten begynder.

§ 184.

Anklagede kan fremsætte Indsigelser mod Rettens Competence til at dømme i Sagen. Det er ikke nogen berettiget Indsigelse, at Sagen burde paa-dømmes af Underretten og ikke af Rævningsretten.

§ 185.

Parterne kunne fremsætte Indsigelse imod enhver af Dommerne, forsaavidt som hans Stilling til Sagen eller til den private Klager eller til Anklagede indeholder en gyldig For-kastelsesgrund.

§ 186.

Parterne kunne fremsætte Indsigelse imod hele Rævningslisten, i Henhold til „Lov om Domsmagten i Straffesager“ § 54.

§ 187.

Anklagede kan fremsætte Indsigelse imod, at Sagen forfølges i Henhold til Anklageakten, forsaavidt der er Mangel i denne, som have bevirket, at Anklagede ikke har havt Leilighed til at forberede sit Forsvar, og som tidligere, ifølge § 149 flg., af Anklagede have været paaantebe, uden at den offentlige Anklager eller Landsoverretten dertil har taget Hensyn. Er Indsigelse ikke fremsat ifølge nævnte Paragraph, kan Anklagede kun gjøre den Indsigelse gjældende imod Anklageakten, at den Gjerning, hvorpaa Anklagen lyder, ikke er nogen Forbrydelse.

§ 188.

Anklagede kan fremsætte den almindelige Indsigelse, at han tidligere er frifunden for den

Forbrydelse, for hvilken han er anklaget, eller at han har udstaaet sin Straf, efterat være dømt for den.

§ 189.

Anklagede kan ligeledes fremsætte den Indsigelse, at de i nærværende Lov fastsatte Bestemmelser om Stævnings Forbydelse, Rævningslistens og Vidnelistens Meddelelse ikke ere tagttagne, eller at hans Ret til at kende de Dødsninger, der vedrøre Sagen, ikke har været holdt i Ere, eller endelig at han ikke, skjøndt dertil berettiget, har erholdt en Forsvarer bestiftet.

§ 190.

Den offentlige Anklager kan fremsætte Indsigelse imod, at Sagen behandles, paa Grund af at Anklagede har tilbageholdt et Vidne eller ikke har gjort tilbørlig Anmeldelse om de Dokumenter, han vil fremlægge.

§ 191.

Dommerne afgjøre, efterat der er givet Leilighed, saavel for den, der fremsætter Indsigelsen, som for den anden Part til at udtale sig, hvilket Hensyn der skal tages til den reiste Indsigelse. Kjendelsen gaar derefter enten ud paa, at Sagen ganske skal bortfalde, eller at Retten i dens nuværende Sammensætning eller paa det nuværende Trin ikke kan paa-dømme Sagen, saa at den maa udsættes, indtil den formelle Mangel kan hæves, eller endelig at Sagen, Indsigelsen uanseet, skal have sin Gang.

§ 192.

Bestemme Dommerne, at Sagen skal forhandles, foregaaer Rævnningernes Valg i Henhold til „Lov om Domsmagten i Straffesager“ Efterat Valget er foregaaet, tages Rævnningerne i Ced.

§ 193.

Saavel Dommerne som Rævnningerne blive den hele Tid tilstede under Sagens Prøvelse.

§ 194.

Anklagede møder for Stranken fri, uden Tvang eller Bevogtning, med mindre han gjør Forsøg paa at undfly, eller optræder paa saadan Maade, at Førstedommeren anseer det for farligt at lade ham være ubevogtet.